

halvaaret, men iøvrigt vil Fristens Fastsættelse i nogen Grad kunne afhænge af Arbejdets Beskaffenhed og særlige Forhold i det enkelte Tilfælde.

Forsaauidt Talen er om Fuldførelse af tidligere paabegyndte Arbejder, har man anset det for rimeligt, at der kan gives Tilskud for den Del af Arbejdet, som falder efter den 1. Oktober 1920, idet Arbejdet jo for saavidt har ydet sit Bidrag til Modvirkning af Arbejdsløsheden i indeværende Vinterhalvaar.

Til § 2.

Ifølge Loven af 30te Juni 1919 om Statstilskud til kommunale Arbejder m. m. var Tilskudet fastsat til $1\frac{1}{2}$ pCt. halvaarlig i 8 Aar. Da det imidlertid anses for ønskeligt at yde Kommunerne en noget større Støtte, foreslaas Tilskudet ydet med samme Procent halvaarlig i 10 Aar.

Til § 3.

Ministeriet er sindet efter Forhandling med Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg at nedsætte et lille, sagkyndigt Udvalg til at give Indstilling angaaende de indkomne Andragender. I forekommende Tilfælde vil der blive ført særlige Forhandlinger henholdsvis med Arbejdsgivere, Leverandører og Arbejdere vedrørende Overslaget og eventuelle Arbejdsstridigheders Henvisning til Voldgift.

Til § 5.

Nærværende Paragraf er affattet efter Forhandling med Finantsministeriet, der har ønsket, at der skulde fastsættes et bestemt Maksimumsbeløb for Statsgarantien paa ikke udover 70 Mill. Kr. Der er ikke modtaget endelige Indberetninger fra Kommunerne om Laanbegæringer, men efter det foreliggende maa det antages, at der med det fastsatte Maksimumsbeløb for Statsgarantien maa kunne ydes den fornødne Støtte.